

[Socialministeren.]

anbragt, så visiteringen spiller altså her en stor rolle.

Vedrørende refusionen har vi jo tidligere sagt, og det må vi nok holde fast på, at omlægningen af refusionen inden for plejehjem og alderdomshjem hænger vel sammen med de andre refusionsproblemer, vi har mellem stat og kommuner, og må nok løses som en helhed. Hr. P. E. Eriksen nævnte selv sygehusrefusionerne. Vi har et stort problem dér, som må løses under ét.

Fru Clara Munck spurgte i forbindelse med § 11, stk. 2, hvad det er for særlige udgifter, man tænker sig dér med hensyn til lommepege. Dertil skal jeg sige, at der tænkes f. eks. på, at hvis vi har et hjem for særlig handicappede yngre invalider, som får et lommepegebeløb på et par og halvfems kroner, men som måske har behov for at besøge deres slægtninge, der bor i en vis afstand derfra og derfor har behov for transporthjælp, så vil jeg finde det rimeligt, om kommunen over deres rådighedsbeløb kunne yde hjælp til en sådan besøgsordning. Det er altså sådan noget, man har tænkt på.

Med hensyn til § 2, stk. 2, blev der spurgt om, hvad det er for særlige hjem, vi nu har tænkt på at socialministeren skulle have lov til at godkende satsen for og takster for. Jeg kan sige, at der er tænkt på daghjem, således som vi nu kender det fra Tarup præstegård ved Odense, hvor vi har et daghjem for handicappede. Vi har ét ude i højhuset på Hans Knudsens Plads, og der er også tænkt på rekreationshjem, som Ensomme Gamles Værn tænker på at bygge inden for en nærmere tid, hvor man tager pensionister ind på rekreationshjemmet fra deres eget hjem og ad forskellig medicinsk og anden behandlingsvej stabiliserer dem, så de bedre egner sig til igen at kunne være i egne hjem. Det er sådan noget, vi har tænkt på med § 2, stk. 2.

Vi har udsendt et cirkulære angående omsorgsloven af 2. juli 1964, så hvis man mener, jeg skylder noget, så er jeg mig ikke bevidst, at jeg har forsømt noget dér.

Til hr. Kampp vil jeg gerne sige, at jeg tror, jeg har svaret på det med rådighedsbeløbet, men skylder et svar på spørgsmålene om kvotaen for plejehjemsbyggeri. Det er jo sådan, at vi har ikke nogen kvota;

plejehjemsbyggeriet er frit. Der bygges ganske mange plejehjem rundt i landet, af kommuner og andre eller private organisationer, som organiserer sig som selvejende institutioner, altså ikke på privat spekulationsbasis, om jeg må bruge det udtryk, men som selvejende institutioner, og der kan bygges lige så meget, som man, havde jeg nær sagt, har lyst til og kan skaffe penge til, og det sidste er nok kommunernes problem i øjeblikket, men det er altså ganske frit, hvor meget der bygges, og det er også mit svar til fru Inger-Lise Bech Hansen, der spurgte, om vi kontrollerede, om vi opmuntrede osv. Vi har altså givet plejehjemsbyggeriet helt frit, så der kan bygges ganske frit.

Fru Grethe Philip var inde på spørgsmålet om, hvad man vil gøre med reglerne på plejehjemmene. Når vi nu ophæver pligten til at få dem godkendt, så træder der i stedet for en oplysningspligt ind. Når en person skal på et plejehjem, har man pligt til at oplyse betalingsvilkårene og andre vilkår for opholdet på det pågældende hjem, men det udelukker ikke — og jeg tror, det var det, fru Grethe Philip efterlyste — at der kan være en husorden på det pågældende plejehjem; men det er igen noget andet, end at vi skal have godkendt specielle regler for plejehjemmene; det skulle ikke være nødvendigt, således som tingene udvikler sig.

De øvrige spørgsmål, der er stillet om gamle hjem kontra nye, om plejehjems-grossererne, som fru Grethe Philip kaldte dem, og om, hvorvidt alle hjem er forsvarelige, vil jeg helst svare på i et udvalg, hvis det tillades.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.